

- UNHCR's anerkendte tilsynsbeføjelse, som hidrører fra forpligtelsen i henhold til artikel 78, stk. 1, TEUF til at overholde folkeretlige instrumenter på asylområdet, og udtrykkeligt i henhold til artikel 21 i Rådets direktiv 2005/85/EF⁽²⁾ af 1. december 2005 om minimumsstandarder for procedurer for tildeling og fratagelse af flygtningestatus i medlemsstaterne, og
- de omstændigheder og konklusioner, som er anført i UNHCR's akter, hvorefter den i henhold til artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 343/2003 ansvarlige medlemsstat tilsidesætter EU-retsforskrifter på asylområdet?
- 5) Skal artikel 3, stk. 2, i forordning nr. 343/2003, sammenholdt med forpligtelsen i henhold til artikel 78, stk. 1, TEUF til at overholde folkeretlige instrumenter, fortolkes således, at medlemsstaterne under proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig i henhold til forordning nr. 343/2003, er forpligtet til at anmode UNHCR om en udtalelse, når der i sidstnævnte akter er anført omstændigheder og konklusioner, hvorefter den i henhold til artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 343/2003 ansvarlige medlemsstat tilsidesætter EU-retsforskrifter på asylområdet?

Såfremt spørgsmålet besvares bekræftende, ønskes følgende spørgsmål ligeledes besvaret:

Såfremt en sådan udtalelse fra UNHCR ikke er blevet indhentet, er der da derved sket en væsentlig tilsidesættelse af proceduren til afgørelse af hvilken medlemsstat, der er ansvarlig i henhold til artikel 3 i forordning nr. 343/2003, og er der — også i lyset af artikel 21 i direktiv 2005/85, som fastsætter UNHCR's ret til at afgive en udtalelse i forbindelse med behandlingen af individuelle sager — da derved sket en tilsidesættelse af retten til god forvaltning og retten til adgang til effektive retsmidler i henhold til artikel 41 og 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder?

⁽¹⁾ EUT L 50, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 326, s. 13.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London (Det Forenede Kongerige) den 17. september 2011 — Olaitan Ajoke Alarape og Olukayode Azeez Tijani mod Secretary of State for the Home Department

(Sag C-529/11)

(2011/C 370/31)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Olaitan Ajoke Alarape og Olukayode Azeez Tijani

Sagsøgt: Secretary of State for the Home Department

Præjudicielle spørgsmål

- 1) For at en forælder kan kvalificeres som en »primær omsorgsperson«, således at vedkommende kan aflede en opholdsret fra et barn, der er over 21, og som udøver en ret til uddannelse til henhold til artikel 21 i forordning nr. 1612/68 (jf. nu artikel 10 i forordning (EU) nr. 492/2011)⁽¹⁾, er det da nødvendigt, at dette barn er (i) afhængig af en sådan forælder, (ii) har ophold i denne forælders husstand, og (iii) modtager følelsesmæssig støtte fra denne forælder?
- 2) Hvis det med henblik på at være kvalificeret til en sådan afledt opholdsret er nødvendigt for en forælder at godtgøre, at alle tre af de ovennævnte omstændigheder er opfyldt, er det da tilstrækkeligt at godtgøre, at kun en af dem er opfyldt, eller at kun to er dem er opfyldt?
- 3) Hvad angår (ii) ovenfor, kan et voksent barn, der er studerende, da fortsat anses for at have ophold i en fælles husstand med forælderen/forældrene, selv hvis barnet bor væk fra hjemmet under studierne (undtagen i ferier og enkelte weekender)?
- 4) Hvad angår (iii) ovenfor, er det da nødvendigt, at den følelsesmæssige støtte, som forælderen yder, skal være af en bestemt art (nemlig tæt eller fysisk nærværende), eller er det tilstrækkeligt, hvis den består af et normalt følelsesmæssigt bånd mellem en forælder og et voksent barn?
- 5) Når en person har haft en EU-opholdsret i henhold til artikel 12 i forordning nr. 1612/68 (jf. nu artikel 10 i forordning (EU) nr. 492/2011) i fem år i træk, er et sådant ophold da kvalificerende med henblik på at opnå en tidsubegrænset opholdsret i henhold til kapitel IV i direktiv 2004/38/EF⁽²⁾ (statsborgerdirektivet) om »retten til tidsubegrænset ophold« og få udstedt et bevis for denne ret i henhold til samme direktivs artikel 19?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 492/2011 af 5.4.2011 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Unionen (EUT L 141, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29.4.2004 om unionsborgernes og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158, s. 77).